

Gigi din "Traian" (Doru Nica), este destul de nepotrivită chiar și pentru o multime peștrită, de cârciumă: limbajul și dilemele lui Hamlet (Călin Stanciu) sunt prea... cu pretenții, în timp ce argoul de "pușcăriaș" (apropo, spectacolul se mai joacă și într-o închisoare) e haios, dar uneori ininteligibil. Producția are un păcat capital (în afară de rezultatul, neomogen, al celor două texte și situații aflate la antipod): se petrece paralel cu spectatorii; face abstracție de ei; îi ignoră total. Ne aflăm, doar, la un pahar cu bere. Oamenii vor să fie băgați în seamă, măcar aici. Sunt sigură că într-un asemenea cadru ar fi avut mai mult succes *one-man-show*-ul lui Zoltan Lovas.

Singura reprezentare pe care am urmărit-o în sala mare a teatrului a fost **Tinerete fără bătrânețe și viață fără de moarte** de Eduard Covali, regizată de Ștefan Iordănescu, o premieră a stagiunii trecute. Dramatizarea și spectacolul sunt mai curând pline de ritualuri și obiceiuri din moși-strămoși decât de acțiune. Deși sala era plină de adolescenți, după murmurul și zumzetul permanent nu părea că aceștia ar fi interesați de o poveste care în primul rând pe ei, aflați mai aproape de vârsta basmelor, ar fi trebuit să-i incite. Apoi, nu am înțeles de ce, spre exemplu, Dorde (Costin Găvăză), Făt Frumosul, se zvârcolea pe jos, aproape tot

timpul, fără vlagă. În altă ordine de idei, l-am remarcat pe Ioan Peter (Murgu) care inviorea atmosfera ori de câte ori cânta.

Gândindu-mă la cele trei producții, fiecare cu propria categorie de public, îmi spun că, în afară de un program managerial adecvat, șansa Teatrului de Stat de a se face indispensabil arădenilor și cunoscut în București este tocmai comunicarea. Ce își dorește prezumtivul ocupant al scaunului din stal? Propun ca obiectiv (evident, fără concesii făcute gustului îndoielnic), sloganul "spectatorul nostru, stăpânul nostru".

Mirona Hărăbor

Transformarea

în poveste...

Cinci "podari" de vârste diferite (Cătălin Naum - profesor, regizor, dar mai ales sufletul dintotdeauna al Teatrului "Podul", Iosif Herța - compozitor, Eugen Drăghin - actor, de astă dată, însă, în ipostază de dramaturg, Dragoș Bucur - actor, acum în calitate de coregraf, Andreea Bucur - studentă la Scenografie) s-au întâlnit la Focșani pentru a zămisli, împreună cu actorii Teatrului Municipal din localitate, un spectacol pentru cei mici, intitulat *Licuriciul*. Sau poate că nici nu trebuia să se

numească spectacol, constituind mai mult o "călătorie" către deslușirea unor taine ale artei teatrului și, mai ales, a unor modalități de lucru - pentru artiștii focșăneni, către regăsirea unui trecut, poate socotit pierdut - pentru "podari", către descoperirea adevărului, binelui, modestiei... - pentru public.

Capătul drumului - adică reprezentarea - a însemnat, cu siguranță, împlinire pentru toată lumea, dar mai cu seamă pentru interpreți. Aceștia - și ei din generații diferite -

au fost "obligați" să se strecoare prin alveolele unui decor extrem de incomed, alcătuit un fel de colivie-labirint, cu mai multe niveluri, să cânte la tot soiul de instrumente, să-și sincronizeze fiecare gest, să rotească replicile ca pe niște pasaje muzicale; într-un cuvânt, să se supună unui antrenament serios, funcționând, până la urmă, toți ca unul. Și totul trebuia să se transforme în poveste.

Marinela Țepuș

Bacău

Dublu directorat

Cu ce te poți alege în urma unei singure zile de festival, mai ales că pentru asta ai părăsit un altul, aflat la 60 de kilometri distanță? Cu destul de mult, dacă ai putere de discernământ!

Întâi, am ajuns într-un loc necunoscut mie, așa că am avut prilejul de a întâlni chipuri noi. Pe urmă, am putut sesiza care este atmosfera. Destinsă, agreabilă. Gazda noastră, Calistrat Costin, director al Teatrului de Animație din Bacău (de puțină vreme, și director interimar al Teatrului Bacovia), era desăvârșit de amabilă.

M-am simțit răsfățată, eu, cea "răpită" pentru o zi de la Piatra Neamț, spre a putea fi cât de puțin martoră și la Festivalul Național "Ion Creangă", al Teatrelor de Păpuși,

Marionete și Animație. Am primit fotografii, caiete-program, afișe ale manifestării. Am putut vedea două spectacole. Unul - **Stan Pățitu'**, dramatizare după Ion Creangă de Bogdan Ulmu (Teatrul de Păpuși "Puck" din Cluj) -, sprintar, realizat cu multă fantezie de către Bogdan Ulmu și jucat cu intensă bucurie, celălalt - **Făt-Frumos din lacrimă** de Al. T. Popescu după Mihai Eminescu, regia: Stelian Stancu (Teatrul "Gulliver" din Galați) -, mediocru.

Dar lucrul cel mai important a fost, cred, faptul că am putut arunca o privire în "curtea" celor două teatre băcăuane. E adevărat, cu ajutorul directorului lor. Iată ce am aflat:

Pentru a câta oară deveniți directorul Teatrului Bacovia?

Ar fi un al doilea mandat; primul l-am deținut între 1989 și 1996. A urmat un mic stagiou, în calitate de consilier cu probleme culturale, la Primărie, iar în urmă cu doi ani și jumătate am devenit directorul Teatrului de Animație. Acum, grație ordonatorului de credite, care vrea ca aceste două instituții - Teatrul Bacovia și Teatrul de Animație - să fuzioneze, formând un complex, mi s-a încredințat conducerea amândurora. De altfel, trebuie să spun că, după 1996, Teatrul Bacovia nu a mai avut nici un orizont; cei care i-au condus destinele n-au știut să le ofere actorilor acea împlinire pe care ți-o pot aduce numai spectacolele reușite. S-au perindat patru directori în acest răstimp, ultimul, Constantin Dinischiotu, a ajuns aici mai mult grație conjuncturii politice, influenței unor oameni puternici. Din păcate, adesea politicul ne dirijează, ne subminează activitatea și ne orientează în direcții greșite. Oricum, este bine că măcar în ultimul moment - e adevărat, și la pre-

me sau mai târziu va fi dezafectată. Se pune problema construirii unei noi săli și nu sunt fonduri. Clădirea Teatrului Bacovia trebuie și ea consolidată, aflându-se într-o stare destul de precară. Este chiar decopertată. Cred că ne aflăm într-un moment de neliniște pentru viitorul nostru, dar, după câte am putut constata, poziția consilierilor (de toate orientările politice) ne este prielnică.

Sunt actori tineri în teatrul dumneavoastră?

Teatrul Bacovia are o trupă relativ tânără, dornică să muncească. Așteptăm doar să facem un program coerent pentru stagiunea care va veni. Ne dorim ca în primăvara următoare să reorganizăm, după această lungă pauză, Zilele Teatrului Bacovia, la care să invităm oameni de teatru...

Ce se întâmplă cu Gala recitalurilor actoricești?

Nefiind bine conceput și pornind greșit, s-a stins. Urmează să reluăm ideea, încercând să constituim un regulament, să obținem un buget se-

Ne aflăm în mijlocul unui festival al teatrelor de animație. A fost grea organizarea acestei manifestări, în condițiile austerității economice?

N-a fost ușor, dar, în orice caz, pasionant. Dacă ai un cult al evenimentului și mai ales al unei forme de prietenie artistică, te consacri cu trup și suflet în făptuirii unui astfel de festival. Pe urmă, mai există plăcerea de a vedea cum se adună teatrele, cum se întâlnesc actorii, cum primesc criticii noutățile din activitatea teatrelor. Sunt lucruri cu ajutorul cărora încercăm să ne punem în valoare. Este greu, pentru că, într-adevăr, banii nu sunt mulți, sponsorii nu se înghesuie, dar, prin tenacitate și chiar prin oarecare îndrăzneală - uneori dus, până la un soi de inconștiență -, reușim să adunăm fondurile necesare pentru cazare, pentru masă, pentru premii. Sigur că fără sprijinul, oricât de modest, al forurilor locale n-am putea face față. Dar, în măsura în care convingem Consiliul Județean că un astfel de eveniment slujește imaginii orașului nostru, ni se alătură. Poate că în aceasta constă iscusința unui director.

În ce măsură bugetul poate acoperi nevoile teatrului (mă refer la cel de dramă)?

Fără a fi spectaculos, ne oferă o minimă subzistență. Restul depinde de capacitatea noastră de a face rost de sponsorizări pentru colaboratori.

Cam câte reprezentații are un spectacol la Teatrul Bacovia?

Vedeți, ajungem din nou la viciul care a dus la schimbarea vechii conduceri. S-au realizat la noi nenumărate spectacole (vreo paisprezece premiere numai în această stagiune), dar fiecare s-a jucat o dată sau de două ori. În plus, producțiile nu erau gândite pe măsura așteptării publicului băcăuan. Vom încerca să constituim un repertoriu care să rețină spectatorii în sală.

Nu vă va fi greu să conduceți două instituții?

Nu-mi dau încă seama, fiind chiar la început. Am experiență și într-o parte, și în cealaltă și, dacă îmi voi găsi colaboratori destoinici, lucrurile pot intra pe făgașul normal. În fond, menirea directorului este aceea de a aduna în jurul său personalități care să vrea și să știe să muncească, de a strânge bani ca să le poată plăti și de a menține o disciplină.

Marinela Tejuș
Mai 2000

Calistrat Costin

siunea actorilor - s-a renunțat la această conducere. Dacă nu s-ar fi întâmplat asta, probabil că și la noi ar fi apărut unele situații nedorite, asemănătoare cu cele de la Teatrul "Nottara" sau de la Teatrul Național din Cluj.

Posibila fuzionare a celor două teatre presupune și unificarea bugetelor?

Nicidecum. Fiecare va avea fonduri, evidențe și programe separate. Nu se dorește depersonalizarea vreunui, ci o îmbunătățire a activității lor. Mai există un aspect: clădirea Teatrului de Animație este veche; mai devre-

parat pentru asta. De altfel, vom relua acest festival numai în măsura în care vom avea noi înșine ce arăta.

Există diferențe serioase între felul în care se conduce un teatru de dramă și unul de animație?

Sesizabile, dar nu esențiale. Pare că în lumea teatrului de animație există mai multă puritate, mai multă canoane, mai multă modestie.

Ce vă atrage, totuși, și spre celălalt teatru?

Miza, care acolo este mai puternică. "Dracii" sunt mai mulți.